

ние зоговоримъ за онзи свѣтъ, казватъ ни: башъ не е така, Ами това, което пише онзи ученъ, тъй ли е? Той разговарялъ ли се е съ тѣзи микроби? — Не, наблюдавалъ ги е само, какъ се движатъ, какъ мърдатъ натукъ-натамъ. И азъ имамъ единъ микроскопъ, който увеличава 3000 пѣти, но питамъ: коя е подбудителната причина, дѣто тия микроби се движатъ отъ една на друга страна? — Търсятъ си храната. Наблюдавалъ съмъ нѣкой пѣтъ, какъ морскиѣ чайки прѣхвъркватъ отъ едно мѣсто на друго. Казвате: блазе ъ! Не, не ъ блазѣ, тя наблюдава, дѣ има риби. Види нѣкоя риба, спусне се надолу. Рибата я забѣлѣжи, скрие се. Пакъ се дигне нагорѣ, пакъ се спусне, 20-30 пѣти прави това и като не успѣе, гледамъ и дигне главата си нагорѣ, грачм. Защо грачи тя? Тя казва: кажи на Господа да ми даде една рибка! И дѣйствително, като пограчи 2-3 пѣти, изкочи една рибка на повърхността на водата, тя я сграбчи изяде, и слѣдъ това кацне на водата. Защо? — Почива си. Вие ще кажете: това е съ животнитѣ, но съ насъ културнитѣ хора, не е така. Питамъ: вие защо свършихте университета? Зада си изкарвате хлѣба, нали? Не е лошо това, но главната идея е да направите живота си по-носетъ, по-приятенъ. Първата задача на науката обаче, не е да направи живота ни приятенъ, но да ни научи, какъ да служимъ на Бога. Ако има за въ бѣдаще една наука, тя трѣбва да бѣде такава наука, която да ни научи, какъ да използваме условията на Любовта, за да живѣемъ единъ добъръ животъ. И тогава, ако създадемъ единъ домъ, какъвъ трѣбва да бѣде той? Вие казвате: е, да и